

Lugnasad v Sázavě

Zdravím Vás všichni Keltové a přátelé Keltů. Původně jsem nechtěl vůbec psát o Lugnasadu. Zaujala mne ale podobnost všech tří, o kterých vím. Ta podobnost je v počasí. První zpráva, kterou mi poslal kamarád Bus z Gabréty byla o tom, jak málem spadlo nebe na zem. To bylo v průběhu podvečera. Podobný pocit jsem měl na Sázavě, několik málo hodin poté. Když jsem si přečetl dojmy Petra z návštěvy Veveří usoudil jsem, že jsme dostali všichni rovným dílem.

Začnu ale od začátku. Sázava u Žďáru nad Sázavou není žádné historicky cenné místo. V nedávné minulosti to bylo vojenské koupaliště pro vojáky z nedaleké základny. Naštěstí nic už z toho neplatí. Každopádně je to místo krásné a má něco do sebe, tak jako celá Vysočina. Lugnasad letos začínal kolem druhé odpoledne. U vstupu byla možnost si vyzvednout přihlášku do soutěží. Po krátkém přivítání a následném seznámení s Kelty, jejich životem, tradicemi a svátky se rozeběhly naplno hry pro děti, dívky a ženy. Myslím si, že na hodně dobré úrovni. Děti bylo hodně, cen taky, a jak by budovatel řekl, odměnou byl rozzářený dětský úsměv. Dívky a ženy si také mohly dostatečně vybit zlost na své mužské protějšky, jenž holdovaly pivo a medovině ve výčepech. Zaujalo mně házení pánví na figurínu, pod kterou si mohla má drahá polovička představit mně se všemi nectnostmi co mám. K tomu všemu bujarému veselí se na pódiu představila první hudební hvězda programu, a to SHANNON. Dnes už by se dalo hovořit o stálci keltské hudby u nás. Odpoledne zpestřil svým jezdeckým uměním Petr Rajnoch alias Vražda ze Sudic a jeho Žlutice. Jejich vystoupení nenechalo téměř nikoho chladného. A když tak jen do chvíle, kdy pokořovali zapálený oheň. Nejedna žena by ráda vlastnila takového Kelta doma. Škoda jen, že nepřivezl své krásné repliky keltských šperků, které jak vím dělá v současnosti např. pro Vídeňské muzeum. Příjemným zpestřením byl dudák Chris se svojí hrou na dudy.

Následoval mužský silový čtyřboj. Původně avizovaný pětiboj byl z důvodu mírného časového skluzu ochuzen o jednu disciplínu, kterou bylo možno vyzkoušet si později, a to hod kopím na terč. Borců bylo nespočet a utkali se v házení kamenem do dále, v přitahování dřevěných saní na čas, hodem palice do dále, hodem třímetrovou kládou. Vyhlášení cen bylo večer a ačkoliv ceny byly hodnotné, byl jsem zklamán a asi nejen já. Někteří dobří borci se vůbec neumístili v první desítce. Tady vám to pořadatelé asi zaskřípalo. Poznotek na příště. Bylo by smutné, kdyby lidé příští rok nepřijeli jen kvůli tomu, že jste možná neobjektivní. Ale stane se. Každopádně na pódiu už hráli výborní DICK O' BRASS.

Odbočím teď od hlavního programu. V březovém hájku byl řemeslný trh a dalo se vybírat. Keramika, sklo, kovolitectví, zvonky, svíčky, přívěsky, keramické kachle, keltské ornamenty, runy, informační a prodejní stánek zde mělo i Sdružení Neratov, které pracuje s lidmi s lehkým mentálním postižením. V rámci Lugnasadu probíhá již tradičně finanční sbírka na zakoupení výtvarných potřeb pro klienty tohoto sdružení. Letos se vybralo a je to smutné, 202 korun. Pivo a prase tentokrát zvítězilo. Zklamáním bylo keltské ležení. Žádné jsem neviděl, pokud nebylo na mysli to, že si každý může lehnout kam chce. A to se dalo. To je výhoda Sázavy. Hodně místa v přírodě a koupaliště průzračné až na dno. Nebyl problém postavit si stan, nebo spát jen tak pod širákem. Občerstvení se oproti minulému roku opět polepšilo. Byly dva výčepey na pivo, pečené prase, maso na grilu, výčep s medovinou, sýry a jiné pochutiny, čekalo se jen chvilku. Velká změna oproti minulému roku byly kamenné záchody s pitnou vodou.

Tak to jsem odbočil od hlavního programu. Mezitím dorazila téměř skalní kapela Lugnasadu HAPPY TO MEET. Vystoupení bylo výborné, leč tanečnicků málo. Lidé se občerstvovali po prodělaných hrách. Nevděčná role první večerní kapely se tak potvrdila. Snad vám na Veveří tančilo víc lidí. Na obloze od západu přibývala zlověstná mračna, zvedal se vítr. Dalším bodem programu bylo taneční vystoupení SALTATIO VITAE. Krásné keltské ženy, krásný tanec. Do toho začal nebeský tanec. Nebe začalo padat na naši hlavu. Liják, vítr, bouřka. Jak řekl můj táta, v životě neviděl takové blesky. Byly jak pavučina po celém nebi. O patnáct kilometrů dál padaly kroupy jako pingpongové míčky. Už ale přijelo České srdce. Michal Šenbauer umí zkrotit živly a přenést je na pódium. Celé vystoupení nepršelo. Kapele se podařilo roztopit kotel do stavu varu. Ač nejsou v poslední době moc vidět, jsou ve výborné

formě. Byl to zážitek. Počasí vyčkalo a rozbouřilo se do té míry, že další pokračování programu bylo nemožné. Druhé vystoupení tanečnic spláchl déšť, Druidové Hercynského lesa neměli možnost udělat obřad, kapela MARW už neměla pro koho hrát. Po několika hodinách se zbytky skalních Keltů, když přestalo pršet sešli alespoň ve výčepu u piva s myšlenkou, že na nás spadla nebesa... Zapálili jsme ohně a přivítali východ slunce, které se tvářilo jako by se nic nestalo.

Celkový dojem ze Sázavy – jen tak dál a více. To místo má ducha a doufejme i budoucnost.

Je den z Hercynského lesa